Breznica, april 2013

PLAMENČEK BEŽIGRAD

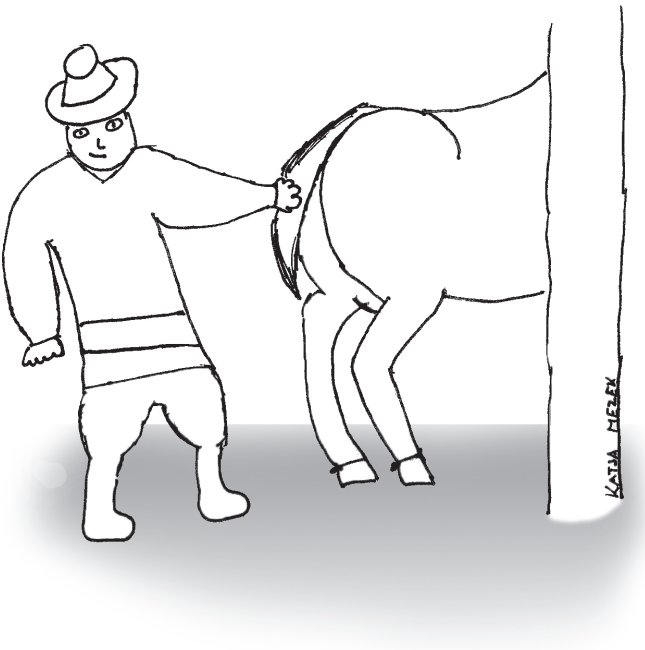

POD SVOBODNIM SONCEM

BOHKOV KOT: 4

Vse in še več o spomladnskem čiščenju našega duha.

KOTIČEK STRICA SIMČIJA: 6

Lahka, težka in še težja vprašanja, ki se vam porajajo. Le kdo je tokrat spraševal našo starešino?

PLAMENČEK PRIPOVEDUJE: 7

Od Luči miru iz Betlehema vse do prvih spomladnskih dni nas pripelje tokratni Plamenček pripoveduje.

PODVIGI: 32

Kaj vse se lahko naučite od svojih soskavtov? Vam uspe kak tak podvig, kot je njim?

MALO ZA ŠALO: 35

Kaj je vašim voditeljem in vam prineslo smeh na obraz tekom skavtskih dogodkov? Skupaj z nami se nasmejte.

KAJ STE REKLI: 36

Katera je tista prava? Tista, ki si jo gledal ko si bil še majhen.

ZA MALE SIVE CELICE: 37

Številka + številka + številka = ???

PREDSTAVLJAMO VAM: 38

Skrbno pižmovko.

STRIP: 40

Prigode in dolgodivščine kravice Milke. Le kaj je ušpičila tokrat?

Prišla bo pomlad, učakal bi jo rad,
da bi zdrav, vesel, lepe pesmi pel.
To me veseli, trav'ca zeleni,
drobna ptičica pa žvrgoli.

Še malo pa jo bomo dočakali. Naj vam žvrgoleče ptice in prebujajoča narava ne odvrnejo vse pozornosti iz novega svežega Plamenčka.

Pa veselo branje vam želim,

Sladkosneda lisica, glavna urednica

Plamenček je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Letnik 20, številka 2, april 2013

Glavni urednik:
Sladkosneda lisica;

Tehnična urednika:
Ustvarjalno prikupna košuta in Domiselni svizec;

Uredniki posameznih rubrik:
Zgovorna cvergla, Iskrena mravlja, Radovedna pižmovka, Prebrisano zabavna mravlja, Iznajdljiva mravlja, Dobrovoljna pižmovka, Vzdržljivi gams, Skrbna čebela, Ana Čop, Katja Mezek;

Uredniki za veje:
Flegmatična želva, Vzdržljiivi gams, Razposejeni mrjasec, Zabavna vidra.

SPOMLADANSKO ČIŠČENJE

Dnevi se vztrajno daljšajo. Zjutraj se sliši petje ptic in na travnikih nas že pozdravljajo prvi zvončki. Ko odpremo okno, vdihnemo pomlad. Med letom se v skoraj vsakem domu nabere nekaj krame. Vsak od nas ima tisti skriti kotiček, kamor 'naklada' stvari, ki jih ne potrebuje vsak dan oziroma jih hrani 'za vsak slučaj'. Dobro je, da ta skriti kotiček vsaj enkrat na leto (če nam ne uspe tega počistiti sproti) pregledamo, odvržemo neuporabno in podarimo uporabno.

Ko se bomo znebili vsega razen stvari, ki nam resnično nekaj pomenijo, se bomo počutili bolje.

Bi-Pi se je 26. 2. 1865 (star 8 let) sprehodil po ulicah Londona. Tam je videl veliko revežev in prosjačev. To ga je tako užalostilo, da se je odločil napisati zakone za takrat, ko bo velik.

MOJI ZAKONI ZA TAKRAT, KO BOM VELIK

Želim si, da bi bili revni ljudje tako bogati, kot smo mi. Vso pravico imajo biti tako srečni kot mi in vsak, ki prečka cesto, bi lahko dal revnim nekaj denarja. Zahvaliti se moraš Bogu za to, kar nam je dal. On je revne ljudi napravil za revne in bogate za bogate in lahko ti povem, kako biti dober. Sedaj ti bom povedal. Moliti moraš k Bogu, kadarkoli moreš, vendar samo od molitve še nisi dober, ampak se moraš zelo truditi, da bi bil dober.

Robert Stephenson Smyth Powell (26. februar 1865)

Tako kot Bi – Pi bi prav vsak izmed nas moral napisati svoje Zakone za takrat, ko bo velik. Nihče še ni zamudil priložnosti, četudi ni več otrok.

Zato je tvoja naloga, ja prav tvoja, ki to bereš:

Foto: Mirjam Resman

Vzemi si eno popoldne in pojdi v naravo – sam. Ob nabiranju spomladanske solate (regrat, marjetice, trobentice, materina dušica, mladi bukovi lističi ...) poglej v svoj skriti kotiček. Razmisli, kaj v življenju ti največ pomeni, kaj bi rad spremnil in kaj dosegel. Odvrzi stvari, ki te bremenijo, in sestavi svoje zakone. Zapiši jih na list papirja, všij v trak za na rutko, vžgi v les ali vklesaj v kamen. Postanejo naj tvoj cilj za življenje. Vrni se domov in svojo odločitev praznuj z odlično spomladansko solato, ki si jo nabral kar sam.

Sladkosneda lisica

En lep pozdrav skavti!

Moje ime je Simeon ali kar po domače, stric Simči. Že od kar pomnim sem skavt, to mi pomeni veliko in mi je v čast, saj iz skavtstva lahko dobiš toliko dobrih stvari, ki se jih težko pridobi kje drugje. Sem že kar precej v letih, za mano je lepo, s preizkusi začinjeno življenje. Vsak ta preizkus mi je prinesel kako novo izkušnjo iz katere sem se vedno lahko kaj koristnega naučil.
Ker pa ste vi še tako mladi, sem vam tu na razpolago, da vam pomagam pri vaših težavah in tegobah, ki vas morijo v teh najstniških letih. Zato je v skavtski sobi plakat, na katerega napišite svoje vprašanje. Lahko je kakršnokoli, v zvezi s skavti, življenjem, ljubeznijo...
Ta mesec se je nekomu od vas že porajalo vprašanje, na katerega sam ni našel odgovora:

KATERA JE NAJBOLJ PRIMERNA IN OKUSNA SKAVTSKA HRANA?
O primernosti je čisto odvisno, o kakšnem skavtskem dogodku govorimo. Če govorimo o srečanju voda, so najbolj primerne stvari, ki jih lahko spečemo na ognju, hrenovke. Za malo bolj sladkosnede pa lahko kuhar voda že prej doma speče kakšne palačinke ali pecivo.
Če pa govorimo o taboru, zimovanju pa je najbolj primerna hrana, ki se pripravi čim hitreje, z malo truda in zadostuje velikemu številu ljudi, naprimer makaroni ali krompir. O okusu pa bi težko povedal, saj je vsakemu všeč drugače, meni so najbolj okusne klobase, vam mladim pa vem, da to ni ravno všeč.

Tvoj stric Simči

PRIHOD LUČI MIRU IZ BETLEHEMA

"Osamljenost siromaši, srečanje in sloga pa bogatita in delata ljudi boljše, ustvarjalnejše … srečnejše."

Tako se je glasil začetek letošnje poslanice projekta Luč miru iz Betlehema (LMB), ki na kratko povzema tudi naš obisk Doma upokojencev Franceta Berglja na Jesenicah 22. 12. 2012. Člani brezniškega klana smo tako že tretje leto zapored med božičnimi prazniki razveselili starejše in jim pripravili kulturno-ustvarjalni program. Zbrali smo se malo pred tretjo uro, da bi s programom lahko začeli ob polni uri, vendar je zopet prišlo do tehničnih težav s prenosom plamena LMB – sveča je v avtu ugasnila, tako da smo morali ponovno ponjo. Po prijaznem sprejemu v domu smo odložili svoja oblačila in pripravili potreben material za delavnico. Letos smo starejšim pomagali izdelovati okraske iz časopisnega in darilnega papirja. Kot vsako leto doslej smo tudi letos na začetku prebrali že omenjeno poslanico, razložili potek dela ter s časopisnim papirjem zaščitili mize. Akcija se je lahko začela! Med starostniki je bilo moč opaziti kar nekaj poznanih ali že videnih obrazov. Zdi se mi, da so prav vsi navdušeno v roke vzeli škarje in kepo časopisnega papirja, ki so jo ovili v malo lepši papir in jo na koncu še okrasili s pentljico.

V nasprotju s prejšnjima dvema letoma, ko sem večinoma vihtel svoj fotoaparat, sem se letos bolj umetniško oz. bolje rečeno socialno udejstvoval. Na začetku dolge mize, kjer se je vse dogajalo, sem našel družbo dveh sostanovalcev, ki sta prihajala iz istega kraja kot jaz. Mogoče je bil prav to razlog, da me nista spustila iz rok. Bila sta mladoporočenca.

Tu bi lahko uporabil besedo staroporočenca, vendar se mi zdi, da ne bi bila povsem na mestu. Poročila sta se pred dvema letoma v domu, kjer sta se tudi spoznala. Morda je celotna zgodba res nekoliko hollywoodska, a je njuna zakonska ljubezen še kako resnična in živa, kar se je videlo ves čas, ko sta skupaj sodelovala pri izdelavi okraskov. Čas je ob prijetnem pogovoru o vseh mogočih temah kar hitro mineval. Za »vmesni program« je zopet poskrbel Žan s harmoniko in zaigral nekaj klasičnih skladb, ob katerih smo vsi skupaj peli ter nekateri celo zaplesali. Vzdušje je bilo krasno. Napočil je čas, da smo se poslovili, zahvalili in voščili vesele praznike. Ker sem zakoncema, s katerima sem se pogovarjal, obljubil, da bom obiskal njuno sobo in skupne prostore, sva skupaj s Tamaro z njima odšla v zgornje nadstropje. Razkazala sta nama kuhinjo in nekakšno klubsko sobo ter seveda svoje stanovanje. Na stenah je bilo veliko slik, spominov, ki pričajo o njuni življenjski zgodbi. Bila sta vesela, da sta po dolgem času spet lahko nekoga pripeljala v svoje stanovanje. Na koncu sva se jima še lepo zahvalila, še nekoliko bolj osebno voščila in se poslovila. Naprej smo se odpravili na Breznico, kjer smo imeli sprejem luči miru iz Betlehema.

Rušilni volk

Kot vsako leto smo tudi letos skavti in skavtinje iz Breznice 1 sprejeli lučko miru iz Betlehema (LMB). Ker nekateri skavti tisti dan niso naredili nobenega dobrega dela, smo se odločili, da bomo za dobro delo počistili veroučni učilnici in pomili klopi v cerkvi. Ko smo opravili dobri deli, smo jih od voditeljev nekaj slišali, saj nismo dobro skrbeli za našo skavtsko

opremo.

Slogan letošnje LMB je Z ROKO V ROKI, zato smo tudi mi na papir obrisali naši roki in jih izrezali ter nanje napisali lepe misli o prijateljih. Odšli smo k sveti maši in tam med ljudi razdelili naše roke in veliko ljudem narisali nasmeh na obraz.
Za konec tega dobrega dne smo dobili tudi že težko pričakovan PLAMENČEK!!

Sove

V polju je skritih 38 imen članov našega stega. Nekaj kratkih imen se ponovi. Ko najdeš vse, ti ostane nekaj črk (geslo). Pa veselo na delo!
Smeri: ↘ ↖ ↓↑ ← →

	L			N	A	J	R	O	L	F	U	J	
V	I	D	A	N	A	H	O	Č	A	N	A	A	
			S			J	K			N	I	N	A
A	M	A	S	P	M	U	R	H	I	A	R	J	N
R	O	L	N	I	K	A	U	A		J		A	A
A	N	E	M	A	M	O	Š	I	M	I	E	I	Z
M	I	Š	T	A	Ž	O			O	T	E	J	A
A	K	J	N	I	S	A	N	A	J	S			N
T	A	J	G	K	N		L	U	C	I	J	A	E
	A		A	A	B	A	R	B	A	R	A	N	L
	M	R	J		Š	O	R	U		K	K	J	E
E		A	R	T	E	P	E	T	E	R	O	A	H
	K	B	E	T	L	N	E	Ž	A	E	B	H	
K	A	T	A	R	I	N	A	R	E			M	A

SKVO SE NA IZLET ODPRAVI

Voditelji na prednovoletnem raziskovanju Salzburga in Münchena

Preden se kamorkoli odpravimo, po navadi naredimo načrt, kaj si bomo ogledali, kje bomo spali, kaj bomo jedli, kako bomo potovali ipd. torej voditelji smo se na raziskovanje Avstrije in Nemčije pripravljali že nekaj časa prej, čeprav bi verjetno lahko začeli še bolj zgodaj. Odločili smo se, da si bomo privoščili izlet, kjer se bomo sprostili, se kaj novega naučili in se predvsem imeli lepo. Ko smo si na obilno obloženih mizah ob božičnih praznikih nabrali zaloge hrane in obloge iz maščobnih blazinic, smo se v sredo, 26. 12. 2012 ob 8.24 končno usedli na vlak proti Avstriji.

Pot je trajala celo dopoldne in moram reči, da je bilo mnogo zanimivih reči povedanih na poti. Fantje so se najbolj veselili tega, da bodo imeli zvečer končno malo miru pred dekleti, saj naj bi spali v ločenih spalnicah. Vendar pa so bili ob prihodu v salzburški hostel Jufa doživeli razočaranje. Dodelili so nam skupno sobo s 4 pogradi. Sicer pa je hostel presegel naša pričakovanja, saj je bil zares lepo urejen in prijeten. Po namestitvi v sobi, smo si v avli privoščili kosilo iz nahrbtnika (imeli smo festival potic) ter se odpravili na raziskovanje Salzburških ulic in trgov.

Že na železniški postaji smo si kupili 24-urno vozovnico za mestni prevoz in ga tako tudi koristili. Sedli smo na prvi avtobus in ker je prečkal drug most, kot smo menili, smo hitro izstopili, zvečer pa ugotovili, da je bilo to zato, ker so pač ceste enosmerne :). No, da nadaljujem, kjer sem ostala. Torej, najprej smo se odločili za ogled muzeja Haus de Natur oziroma hiše narave, kjer smo si lahko ogledali zanimivosti o naravi, o fizikalnih pojavih in še in še in še … (če se bo kdaj kdo odpravil v hišo narave, naj si

vzame cel dan, ker je resnično zanimivo - tudi za mlajše obiskovalce). Ko se je že spustil mrak, pa smo se odločili, da bomo še malo raziskali mesto. Ogledali smo si Mozartovo rojstno hišo, obiskali božični sejem in katedralo, kjer nas je razveselila tudi betlehemska luč miru, ujeli smo alelujo v Kajetankirche, si ogledali vrtove in palačo Mirabell, kjer so posneli tudi del filma Moje pesmi moje sanje. Za konec smo si privoščili še kozarec kuhanega vina (3 dcl = 3, 80 €) in se okoli 8.30 vrnili v hostel. Tam smo se po napornem dnevu stuširali, naredili načrt za naslednji dan, odigrali še nekaj iger najboljše družabne igre po izbiri SKVO-ja – Dixita ter nato utrujeni zaspali.

Jutro je prišlo zelo hitro in že je bil pred nami drugi dan tega popotovanja (četrtek, 27. 12. 2012). Najprej smo si privoščili pravi kraljevski zajtrk. Na voljo smo imeli toliko različnih stvari, da kar nismo mogli nehat. Ampak nazadnje smo imeli le polne trebuhe in smo odšli novim dogodivščinam naproti. Odločili smo se, da se bomo povzpeli na grad, ki je ena izmed glavnih turističnih atrakcij tega mesta. A poglej ga zlomka, ko smo prispeli do blagajne, smo kaj kmalu ugotovili, da nas notranjost gradu pa vseeno ne zanima tako zelo, saj bi morali seči pregloboko v žep. Raje smo se odpravili peš naprej, si ogledali okolico in se fotografirali na 1001 način z gradom v ozadju. No, vsaj na fotografijo smo ga pa ujeli. Nato smo si ogledali še cerkev sv. Blaža in

mestni vodnjak, kjer so včasih kopali konje. Nato pa smo si nadeli nahrbtnike na rame, si na železniški postaji privoščili še kebab in se z vlakom odpeljali proti Nemčiji.

Popoldne smo prispeli v naslednji hostel 4you blizu železniške postaje v Münchnu. Dodelili so nam sobo za 10 oseb in tako smo do večera dobili še dva »cimra«. Po namestitvi smo se odpravili na raziskovanje. Sprehajali smo se po Englischer Garten – angleškem parku, kjer smo si ogledali kitajski stolp in se nato odpravili do centra mesta. Obenem smo se naučili tudi uporabljati U-bahn, S-bahn in ostale načine javnega prevoza. No mogoče je malo sebično, če tule uporabim množino, saj sta največ zaslug za uspešno prevažanje imeli Barbara in Eva. Za večerjo smo si nato privoščili ponoven festival potic in pred spanjem odigrali še nekaj iger Dixita in poleg srkali kuhano vino.

Foto: Samo Sprožilec

Že pa je bilo tukaj petkovo jutro (28. 12. 2012) in na vrsti je bil Deutche museum (mislim, da je največji tehnični muzej na svetu). Je resnično ogromen muzej in na srečo smo bili tam že zelo zgodaj, se s tem izognili gneči na blagajni ter imeli dovolj časa za ogled. V muzeju je toliko različnih stvari, da si na koncu zeloooo utrujen, a očaran nad tem, kaj vse smo ljudje že izumili in naredili. Zares osupljiv muzej in na voljo so razlage tudi v angleščini, tako da smo lahko razumeli tudi tisti, ki nam nemščina ni preveč domača. Sama sem si iz tega muzeja najbolj zapomnila predstavitev elektrike oziroma prikaz udara strele in elektrike pod visoko napetostjo. Po obisku muzeja pa je bil čas, da malo popraznujemo, saj je naša Eva imela rojstni dan. Ker je najbolj slavna pivnica pokala po šivih, smo poiskali sosednjo in nazdravili. Ob koncu

dneva smo bili tako utrujeni, da smo po nekaj igrah Dixita zaspali. No, to drži za dekleta, fantje pa so si privoščili še eno pivo.

V soboto zjutraj (29. 12. 2012) smo se odpeljali proti Nymphenburgu ter si tam najprej ogledali botanični vrt (saj smo bili za vstop v muzej eno uro prezgodnji). Obenem pa se je naš veterinar Blaž še posebej spoprijateljil s pernatimi prebivalci bližnjega jezerca, saj je kaj kmalu okoli njega letalo, plavalo in skakalo mnogo rac, labodov in drugih ptic. Nato smo si le ogledali Mensch und Natur muzeum, kjer smo se preizkusili v pritiskanju vseh gumbov, ki smo jih našli. Popoldne pa smo se odpeljali proti olimpijskemu parku, kjer smo si najprej nasproti njega ogledali BMW muzej, kjer so bili najbolj zadovoljni naši fantje, kasneje pa smo se želeli še popeljati na stolp v Olimpium Parku, a se nam je zdela vstopnina predraga in smo okolico raje raziskali z žabje perspektive. Na koncu smo se po neskončen iskanju postaje za U-bahn odločili za tramvaj. V centru mesta smo opravili še zadnje nakupe in dan zaključili z igro Dixita.

Foto: Samo Sprožilec

Ker je nedelja (30. 12. 2012) gospodov dan, smo si privoščili malo daljši spanec, nato smo se po zajtrku odjavili iz hostla in se odšli še malo izobraževat v umetnosti. Ob nedeljah je vstopnina v galerijah le 1 €. Po ogledu, kjer se je večina izmed nas spraševala, kako je lahko to sploh umetnost????, smo zunaj v parku diskutirali o tem, kaj je umetnost. Naša umetnica Tina nam

je dala moder odgovor: »Umetnost je vse, kar lahko prodaš. Torej, če nekdo na WC-papir nariše križec in prepriča nekoga, da je to umetnost in on to kupi, potem je to umetnost.« Janez pa odgovarja: »Ne, on je budala!« No, to je bilo malo za šalo, malo za res. Za zaključek našega potovanja smo si privoščili še kosilo in pivo v slavni pivnici nato pa odšli še po prtljago in odhiteli na vlak.

Že smo se udobno namestili in se pripravili, da bomo na nekaj urni vožnji lahko malo odpočili naša utrujena telesa, ko nam je kontrolor vozovnic spremenil načrte. Povedal nam je, da bomo morali na naslednji postaji izstopiti, ker naše vozovnice ne veljajo za ta vlak. Tako smo bili »vrženi« z vlaka, čakali smo na naslednjega, ki ni bil mednaroden in v Salzburgu znova presedli. Zaradi teh komplikacij smo zamudili zadnji vlak v Villachu, ki bi nas pripeljal v Slovenijo. Morali smo poklicali naše starše, najboljše na svetu, ki so nas nato prišli iskat in nas pripeljali nazaj v topel dom.

Če povzamem naše raziskovanje Salzburga in Münchna, je bilo razburljivo, naravoslovno, mrzlo, zimsko, zabavno, zgovorno, zgubljeno … Imeli smo se lepo in na poti domov smo že načrtovali, kam se bomo odpravili naslednje leto!

Srečna kanja

SNEGOVANJE

Zgodaj zjutraj smo se zbrali na parkirišču v Završnici. Nepotrpežljivo smo čakali četo, da nam razloži, kaj bomo ustvarjali. Čez nekaj časa nam le razkrijejo, da bomo morali narediti antične motive iz snega.
Naša skupina si je izbrala akropolo. Z veliko truda smo naredili velik kup snega, ki smo ga morali dobro namočiti z vodo, saj sneg ni bil kaj prida dober za oblikovanje. Ta kup smo kasneje izoblikovali v kocko. Za streho smo uporabili velike kose ledu, akropola je končno začela dobivati obliko. Stebre smo izoblikovali kar iz kocke in za konec dodali nekaj okraskov. Ko smo končali, se je namočen sneg strdil in akropola je postala tako trdna, da smo lahko skakali po njej.
Na vrsto je prišlo ocenjevanje. Bili smo zelo nestrpni, saj so se tudi druge ekipe odrezale zelo dobro, posebej mi je bil všeč gosto poraščen Kiklop. Ko so prišli rezultati, smo bili zelo veseli, saj smo dosegli 2 mesto. Vsi premočeni in veseli, da je za nami tako odličen dan, smo se odpravili domov.

Ognjeviti svizec

ZIMOVANJE KLANA DOBROVOLJNA ZASKA

1. dan – PETEK, 22. 2. 2013

V petek popoldne smo se zbrali na železniški postaji. Vsi, le Eve in Aleša ni bilo od nikoder. Samo še nekaj minut je bilo do prihoda vlaka, mi pa smo stali tam brez vozovnic, navodil, kam moramo iti, in denarja. Na srečo je pridivjal na postajo naš zvesti voditelj Aleš, ki mu je ta dan šlo vse narobe, in nam dal kuverto, v kateri je bilo vse potrebno za pot do Male Stare vasi pri Grosupljem. Iz Grosuplja nas je čakala še slaba ura hoje ponoči ob močnem sneženju. Slabe razmere so bile tudi razlog za manjšo izgubo orientacije, tako da smo zašli v Veliko Staro vas in prehodili še dodatna kilometra.

Ves napor je bil pozabljen, ko nas je v hiški čakal Evin okusni carski praženec (šmorn) z omako iz gozdnih sadežev. Zvečer smo imeli taborni večer, ki je minil v znamenju Roberta Boden-Powella, ki nas letos na žalost izjemoma ni prišel obiskat. Preden smo se odpravili spat, smo morali rešiti še manjši problem. Hiša je imela le gašperček in zgornji spalni prostori so bili zelo mrzli. Sklenili smo, da bomo imeli nočno stražo. Vsako uro bo nekdo vstal in šel naložit na ogenj. Seveda se je zalomilo že pri prvi straži, saj je naložil/a drva na ugaslo žerjavico. In tako smo se zbudili v zelo mrzlo jutro.

Preprosta žolna

2. dan – SOBOTA, 23. 2. 2013

V soboto smo se zbudili v sneženo jutro. Pogled skozi okno je bil čudovit … prava zimska pravljica. Namesto jutranje telovadbe smo vzeli v roke lopate in skidali sneg, saj je bilo okoli naše hiške vse neprehodno. Po končanem delu smo imeli zaslužen zajtrk, ki nam je dal moči za celoten dan, ki je bil pred nami.

Ker je bila zunaj res prava idila, bi bil greh ostani notri na toplem, zato smo dopoldne preživeli v naravi. Naš glavni cilj je bil skuhati si enolončnico v kotlu sredi zasneženega gozda. Ker za uresničitev tega podviga ni malo dela, smo hitro zavihali rokave in se posvetili pripravi kosila. Poleg tega smo se zraven šli še veliko igro, ki

je vključevala dejavnosti, kot so priprava ognjišča, kotla, hrane … Tako smo združili prijetno s koristnim. Naši želodčki so nam vedno bolj krulili, iz kotla pa je z vsakim trenutkom bolj dišalo, zato smo komaj čakali, da poskusimo to enkratno čorbo, v katero smo dali vse mogoče. Končno smo dočakali kosilo in moram reči, da je bilo več kot odlično. Ko smo se do sitega najedli, smo odšli v hiško, kjer smo imeli nadaljevanje programa. Kateheza, razmišljanje o Boden Powellu, petje, igranje jungle speeda ... vse to je zaznamovalo naše popoldne. Tudi smeha nam ni manjkalo.

Ob večerni uri smo odšli k sveti maši in tako poskrbeli za našo duhovno hrano. Po sveti maši je sledila večerja, nato pa družabni večer, ki se je sprevrgel v zagreto debato o življenju nasploh. Včasih klanovci najraje samo sproščeno klepetamo, si izmenjujemo izkušnje in se ob tem pošteno nasmejimo. Bil je čudovit dan, ki smo ga dodobra izkoristili.:)

Prisrčna mravlja

3. dan – NEDELJA, 24. 2. 2013

Zadnji dan našega zimovanja se je začel z velikim presenečenjem. Čez noč je zapadlo več kot 30 cm novega snega, kar je pomenilo, da bomo v prihajajočem dnevu gazili po skoraj enem metru svežega snega. Vsakodnevni jutranji rutini umivanja, zajtrkovanja in pospravljanja je

sledilo še dolgotrajno oblačenje v večplastno sneženo opravo. Po skoraj polurnem opremljanju smo bili končno pripravljeni na zasnežen dan. Aleš in Eva sta nas odpeljala do roba bližnjega gozda. Ker pa so fantje pač fantje in se ne morejo upreti metanju kep, smo kmalu dobili ''prostovoljca'' za čiščenje pri skavtih najmanj zaželenih prostorov – WC-ja.

Torej, ko smo prigazili do roba gozda, smo dobili listke z vprašanji, ki so nas spodbujala k razmišljanju o patriotizmu. Imeli smo več kot uro časa, da razmislimo o njih, pripravimo simbol za na rutko in malo tudi uživamo v snegu. Po krajšem razmisleku nas je premamil svež sneg. Fantje so se zapletli v sneženo vojno, dekleta pa smo prebudila otroka v sebi in se metala v sneg, se utapljala v enormnih količinah te bele radosti in bila po slabih dveh metrih gazenja že na smrt utrujena. Ko smo porabile že vso energijo, smo se vrnile v objem tople hiške.
Sledilo je dolgotrajno odstranjevanje večplaste obleke, kuhanje kosila, razprava o našem razmišljanju in seveda pospravljanje hiške. Z dobro organizacijo in efektivnim delom je bil prostor našega začasnega bivanja kmalu lepši kot prej. Zaradi slabih vremenskih razmer, ki so posledično vplivale tudi na cestne razmere, sta se voditelja odločila, da nas bosta zaradi lastne varnosti raje razvozila do železniške postaje. V treh rundah smo se natlačeni v Aleševem avtu odpeljali do konca našega zimovanja. Fantje so se v času čakanja na vlak kar s prsti lotili vikikreme, dekleta pa smo opazovala in s fotoaparatom ovekovečila to packarijo. Voditelja sta ob koncu zimovanja vsakemu podarila Bi- Pijevo pismo.
Tako se je zaključila še ena dogodivščina klana Dobrovoljna zaska.

Marljiva žolna

OD EGIPTA DO OSVOJITVE JERIHE

(pot noviciata v obljubljeno deželo)

Naš duhovni asistent g. Marjan nam je pri maši na zimovanju povedal, da so Izraelci morali hoditi v obljubljeno deželo 40 let zato, da so se vmes okrepili in res postali spretni in močni. Tako je tudi noviciat prehod iz obdobja čete v klan in v tem času je dobro, da se skavti preizkusijo, kaj vse so pridobili v četi, da bodo znali to uporabiti v klanu.
Tako je bilo zimovanje preizkus za člane noviciata, ki so že med letom na srečanjih predstavili svojo veščino, koliko jo res znajo uporabiti v praksi. Že začetek poti se je začel s preizkusom, saj so dobili le navodila in denar za karto, nato so na pot odšli brez voditeljev.

*... **v petek, 22. 2. 2013**, smo se zbrali na železniški postaji Žirovnica. Tam so nas presenetili z novico, da se sami odpravimo na pot. Z vlakom smo se odpeljali v Škofjo Loko in nato z avtobusom v Žiri. Od tam naprej smo pot nadaljevali peš do cerkvice sv. Ane. Tam nas je pričakala Barbara. Pripravili smo okusno večerjo, se še malo družili ter zaspali in upali, da nas žirovski Bav-bav ne bo popraskal po ritki.* **(Ognjeviti in Lačni svizec)** ...

V Žireh je bila pokrajina vsa zasnežena. Idealna za zimovanje – snega je bilo že na prvi pogled dosti več kot v naših koncih. Najprej smo se znašli v Egiptu, kot pravi Sveto pismo, ob polnih loncih mesa (dobesedno, večerja

je bila veščina in kuhali smo porovo juho, pire krompir in čufte in tiramisu). Namesto le-teh so se fantje odločili, da raje skuhajo omako iz mesa... Egipčanski pek nam je izdal tudi 5000 let star recept za kvašen domač kruh. Spekli smo ga v kmečki peči.

Kasneje je Bog vsakega poklical iz gorečega grma (naša roža, za katero smo skrbeli :) to leto), naj pride bližje, ter dal vsakemu izziv, ki naj ga opravi ta vikend. Da so prišli do gorečega grma, so si morali sezuti čevlje in biti bolj pozorni na to, kje stopajo, saj so bile po tleh potresene ostre peške. Goreč grm je predstavljal tudi to, kar si želimo postati, kar nas navdušuje. Da previdno stopamo, je pomenilo, da se ne zaženemo direktno proti temu cilju in pri tem pohodimo vse drugo, temveč da se na poti do tega cilja še veliko naučimo.

Večer smo zaključili z igro ime-priimek-mesto-žival..., ki nas je nasmejala :).

Zaspali smo v edinem ogrevanem prostoru – v »hiši« ob kmečki peči.

Sobota dopoldne ...

... zjutraj smo vstali, se počasi oblekli in si pripravili zajtrk. Najbolj svež, dišeč, domač sočen kruh iz krušne peči (ki smo ga pekli včeraj) *in zelišča (namazi)* (kot Izraelci pri zadnji večerji pred begom iz Egipta)*. Nadeli smo si nepremočljive obleke, ki so nas ščitile pred mrazom in snegom. Ko smo bili oblečeni, nam je Blaž povedal vso resnico o potovanju Izraelcev v obljubljeno deželo. Tako smo tudi mi postali Izraelci in odpotovali*

v obljubljeno deželo. Ko smo si poiskali primeren prostorček, smo začeli delati igluje, v katerih so (fantje) oz. nismo (voditelja in dekleti) prespali. Seveda brez vira toplote nismo mogli delati, zato smo zakurili ogenj in skuhali čaj ter kosilo ... **(Skbna pižmovka in Simpatična pižmovka)**

... popoldne ...

... najprej smo na pripravljenem ognju pekli slastne zrezke, hrenovke in twist, ter uživali ob toploti. Po kosilu smo z obnovljenimi močmi nadaljevali delo na bivakih. Pozno popoldne smo končali z delom in se odpravili v hišo. Premočenim in prezeblim, kot smo bili, je še kako prav prišla kmečka peč. Skušali smo čim bolj posušiti sebe in svoje stvari, vendar precej neuspešno. Nato smo glede na temo zimovanja (Mojzes in izhod iz Egipta), izdelali usnjene obeske za na rutko, na katere smo vžgali tabli z desetimi božjimi zapovedmi. Ravno ko smo vse pospravili, je v hišo vstopil naš gospod župnik, ki nas je imel namen presenetiti. Sledila je maša v hiši. Potem se je gospod župnik zaradi razmer na cestah (snežilo je) hitro poslovil, mi pa smo se pripravili za noč v bivakih. Ko smo prišli tja in se nastanili, sta nas voditelja poklicala v hišo. Sprejela sta vsakega posebej v praznično opravljeni hiši in tako smo prestopili iz noviciata v klan (obljubljeno deželo). Ker je bila ura že

okrog 1 zjutraj, smo se podvizali do bivakov (nekateri so spali v hiši, saj sta bila bivaka premajhna). Matic, Urban in Jakob so se zavalili v brlog in se totalno zabunkali, midva in še Urban Koser pa smo zakurili ogenj in še nekaj uric skušali skuhati juho. Veter je prinašal sneg in gasil ogenj in ker voda ni hotela zavreti, smo izgubili voljo do juhe ter se še mi vsi premočeni zabunkali v bivak na toplo in udobno in zaspali.... **(Zanesljivi pingvin in Pozabljivi svizec)**

Dopoldne so se člani noviciata podali na pot skozi puščavo v obljubljeno deželo. V puščavi so tudi še enkrat premislili 10 božjih zapovedi in skavtske zakone in si zapisali svoje zapovedi, ki naj jih peljejo skozi življenje.
Na pragu obljubljene dežele, prehodu proti klanu in njegovim nalogam, sva jim voditelja zaželela srečno pot. V obljubljeni deželi, kjer se cedita mleko in med in raste največje grozdje, pa so bili temu primerno bogato pogoščeni s čokoladnim fondijem.
Noč je potem večina prespala na toplem v bivakih, ostali pa na toplem v »hiši«.

...nedelja ...

... danes zjutraj smo se z obžalovanjem zvlekli ven iz spalk in toplih bivakov. Potem smo se pogreli na vse načine, kar je možno. Po ogrevanju smo fruštkali«, nekateri krompirjev golaž, drugi sir, salamo in kruh. Debatirali smo o stegovskih dogodkih (iskali idejo, kaj bi kot noviciat pripravili kot projekt za cel steg :) – vas pričakujemo :)) in pomalicali piškote, napolitanke

in jabolka. Potem je sledilo lenarjenje ... Pisali smo poročilo o zadovoljnosti :) (preverbo) in izbrali skupino (za osebno spremljanje) in izvedeli, da bomo jedli palačinke. Potem smo obtičali tukaj za tem listom ...
(Vsestranski svizec)

Ponoči je zapadlo res veliko snega in še cel dan je vztrajno padal, tako da smo se počutili kot v snežni pravljici, odmaknjeni od vseh. Na voljo smo imeli en topel prostor, tako da smo se res lahko družili skupaj.
Nekaterim se je sicer kratka noč precej poznala pri upadu sodelovanja v skupini, na splošno pa je bilo vzdušje res na višku. Po zbranih izjavah najboljše zimovanje doslej :) (drugo leto ima novo zimovanje seveda novo možnost, da bo postalo najboljše ...) – zame osebno tudi, ker so se res naravne snežne razmere, hiša na samem, v kateri smo bili, sovoditelj Blaž in udeleženci zlili v tako popolno celoto, kar se ne primeri vedno ...
Vzdušje se je nadaljevalo, ko smo poslušali, kako so Izraelci osvojili Jeriho, nismo poskušali zrušiti obzidja, smo pa preizkusili, kako novopečeni klanovci znajo taktično razmišljati in sodelovati, da ob tem, ko vsi stojijo na njej – obrnejo šotorko. Navdušenje in številčnost idej se je stopnjevalo, ko smo začeli načrtovati naš projekt za cel steg. Pridite, ne bo vam hudega :), vam bo pa hudo, če vas ne bo!
Nazadnje sva si z Blažem, medtem ko so pekli palačinke in pospravljali, vzela čas, da se z vsakim pogovoriva in slišiva vse pripombe, pohvale in pritožbe glede srečanj noviciata in zimovanja, ter si vsak postavi še konkreten izziv, kaj bi želel narediti zase do poletja. Imela sem tremo, toda bilo je prijetno – hvala vsem za sodelovanje :).
Na koncu smo si oprtali vso svojo opremo in ostalo kramo in odšli proti avtomobiloma, ki ju je popolnoma zapadlo, tako da smo ju najprej še odkopali, nato pa smo se nabasani kot sardine v škatli, odpeljali domov.

Skrbna čebela

PS:
Eden od izzivov na zimovanju je bil tudi tale:

Kaj sem se naučil na zimovanju?

Zanimivo je to, da sem v igluju spal bolje kot na prostem poleti. Kljub temu da sem eno uro, preden smo legli v iglu, zapuščal obličje tople hiše, tople peči, sem, ko sem vstopil v iglu, občutil toplino doma. Ta toplina je predstavljala vse Joule (fizikalna enota za energijo) energije, ki so bili tekom dneva vloženi v stene. Mnogi dvomijo v mojo trditev v prvem stavku, a vam povem, da če odmislim vso čofto (v oblekah) pri izdelovanju bivaka, je bilo to najboljše bivakiranje EVER! Ko smo vstopili v iglu, smo si najprej dobro (in učinkovito) pripravili (približni prevod besede, ki je bila tu uporabljena namesto te :) ?) ležišče. V tem primeru je ležišče predstavljala velika postelja, na kateri smo spali trije osebki. Nato smo toplotno izolirali posteljo in se dali v spalke, ter si skuhali čaj. Čaj nam je sedel, saj je zunaj intenzivno snežilo že od zgodnjega popoldneva. A po prijetni skodelici čaja nastane težava, največji strah vseh ljudi, ki bivakirajo. Mala potreba. A na srečo je bil naš bivak grajen za sedem oseb in si lahko malo potrebo opravil v spodnjem predelu igluja, do katerega si prišel po zožanem delu – vrata. Preživeli smo toplo noč in se zbudili, ko je v naš bivak zlezel Mrjasc. Sprva sem poprijel za vrč, a se je izkazalo, da je to Razposajeni Mrjasc. In to je bila naša budnica, potem pa hitro v snežna oblačila in spakirat ter v slab kilometer oddaljeno hišo na zajtrk. Topel zimski pozdrav! **(Ambiciozni medved)**

IV NA OBISKU PRI MARTINU KRPANU

1. Dan, 1.3.2013, PETEK

Zjutraj smo odšli na železniško postajo. Tam smo se dobili in čakali na vlak. Ko smo ga dočakali smo se odpeljali v Kranj. Iz Kranja smo se odpravili na sv. Jošta. Hodili smo dve uri in ko smo prišli do koče, nas je pričakala zelo tečna in z visokim glasom stara mamca. Potem smo šli gor se nastanit, ampak v tistem trenutku je bila tam že mamca in njen tečen visok glas. Potem smo imeli igre, kosilo in spet "igre", potem večerjo in spanec. Oprosti od kosila dalje se ne spomnim kaj je bilo.

Nabriti orel

Ker se vaš Nabriti orel ne spominja kaj vse ste počeli pri meni na Vrhu sv. Trojice, vam pa kar jaz povem. Prosila sem vas, če narišete mojega sina Martina Krpana. In kar lepo vam je uspelo. Še danes se z veseljem ustavim pred vašimi umetninami in pogledam podobo mojega sina. Potem sem vam dala jesti odlične juhe z ulivanci in neslan kruh, ker mi je zmanjkalo soli. Ker ste skavtinje in skavti dobri ljudje, ste po kosilu, ko se je moj sin vrnil z dolge poti, odšli njemu na pomoč. Skupaj ste pretovorili veliko soli, za kar cel mesec sem je imela, kljub temu, da ste si izdelali mošnjičke s soljo. Ker pa nobena vreča ne stoji pokonci smo jedli še večerjo. Ampak po večerji, to je pa bilo. Tako se že dolgo nisem nasmejala, saj ste pripravili odličen zabaven večer. Posebej Sove so se izkazale. Potem pa vas je tisti taglavni fant hitro spodil pod streho, kjer upam, da ste lepo pospali.

Res sem se zabavala in upam, da vas noge še kdaj zanesejo k meni, tja pod vrh Svete Trojice. Tebi Nabriti orel naj pa mama da rožmarina, da se ti bo spomin okrepil in boš naslednjič lahko napisal brez moje pomoči.

Mama Martina Krpana

2. Dan, 2.3.2013, SOBOTA

Dopoldne smo se urili za boj z Brdavsom. Učili smo se uporabljati sekiro, brusiti nož, narediti konja iz žaklja in metati snežene kepe. Po kosilu smo imeli prosti čas. Popoldne smo na delavnicah hodili po vrvi, se igrali minolovca, skavtsko pohojenko, metali količke in se igrali twister. Jana in Nina sta se odločili, da bosta sprejeli izziv pešačenja do trgovine v dolini in nazaj v enem popoldnevu. Zvečer smo imeli zabavni večer na katerem smo se igrali različne igre, ki so jih izbrali posamezni vodi. Bilo je zabavno.

Prebrisano zabavna mravlja

3. Dan, 3.3.2013, NEDELJA

Zjutraj smo imeli zajtrk. Potem smo se razdelili po skupinah (istih kot prejšnji dan). Sledili smo puščicam do točk, kjer smo opravljali različne naloge: hoja s krpljami, metanje kep v Brdavsa,... Nato smo pripravili prostor za pečenje hrenovk. Bile so zelo dobre. V domu smo pospravili in počistili sobe ter spakirali svoje stvari v nahrbtnike. Po opravljenem delu smo se napotili peš na železniško postajo v Kranju. Tam so nas pričakali starši in nas odpeljali domov.

Pustolovska žolna

VOLČIČI IN VOLKULJICE ZIMOVALI NA BRADAVIČARKI

Vse se je začelo z nekim skrivnostnim pismom, ki so ga dobili naši volčiči. To pismo ni bilo navadno pismo, temveč je bil to poseben list papirja, ki je najmlajše člane stega obvestil, da so v bistvu čarovniki, in jih povabil k obiskovanju čarovniške šole Bradavičarka. Volčiči so se seveda odzvali na vabilo in se prvega marca pojavili na peronu 9 in tri četrtine . Tam so prejeli posebne enosmerne karte za poseben vlak, ki jih je vodil na čarovniško akademijo. Del poti smo prepotovali peš, del pa s posebnim prevoznim sredstvom.

Na začetku nas je pričakal poseben klobuk, ki je otroke razvrstil v dve skupini. Pravi čarovniki potrebujejo čarovniške klobuke, zato smo si jih mi napravili. Prav vsak je bil zanimiv in poseben. Zvečer smo stari čarovniki pripravili posebno slavnostno večerjo in novopečene čarovnike izzvali na preizkus sposobnosti.

Drugi dan je sledil čarovniški pouk. Naučili smo se pripraviti zvarke za strah, zdravo pamet in pogum ter napisati skrivno pismo z limoninim sokom. Ravnateljica je pripravila nekaj čarobnih napojev, vsak je imel svojo funkcijo. Tako smo se npr. naučili pripraviti napoj, ki uniči čarobne lastnosti predmetov. Popoldne smo izkoristili lepo zimsko idilo in se malce športno udejstvovali. Po dobro izkoriščenem dnevu smo se odpravili na zaslužen spanec. A naš spanec je zmotila neprijetna novica! Ukradli so nam napoj večnega življenja! Seveda se mi nismo dali kar tako in smo odšli na lov poiskat ta napoj. Ker smo se celo popoldne izobraževali in ker smo poleg tega polni poguma in iznajdljivosti, smo si uspeli pridobiti napoj nazaj in

upajoči na mirno noč odšli spat. Imeli smo mirno noč, a jutro ni bilo tako. Zopet so nam namreč ukradli napoj! Srečali smo čarovnico Muzikoslavo, ki nam je razložila, da ve, kje se napoj skriva, a nam to pove le, če ji pomagamo najti note, da lahko končno zaigra melodijo. Seveda nam je to uspelo, našli smo note in dobili napoj. Odločili smo se, da ga za vedno uničimo. S tem je prišlo naše izobraževanje na Bradavičarki do svojega konca. Pospravili smo Bradavičarko, pojedli še zadnji obrok in odšli nazaj v normalno življenje.

Akela

KAKO PA TI LOVIŠ?

Državno srečanje voditeljev veje IV 2013

Prišel je marec in čas za državna srečanja voditeljev. Z Vzdržljivim gamsom sva se odpeljala v Ajdovščino, kjer nas je voditelje veje IV pričakalo okrnjeno število naših državnih voditeljev. Bolezen je pripomogla, da so nekateri žal obležali v postelji. Toda to ni ustavilo ostalega dela državnega vodstva in nas, da ne bi skupaj preživeli fantastičnega dne in se vprašali: »Kako pa ti loviš?«

Foto: Samo Škrabanja

Dopoldne smo izpopolnjevali naše znanje o praktičnih veščinah. Tako smo izbirali med delavnicami ognji, bivakiranje, orientacija, prva pomoč, vozli, varstvo pri delu, sledenje živalim, dendrologija in užitne rastline. Inštruktorji ŽVN in državni voditelji so vsak na svojem področju in poglobili naše znanje. Seznanili so nas tudi s še kako uporabnim dokumentom o standardih znanja v veji IV, ki so se letos napisali v pomoč nam, voditeljem. Tako bi radi dosegli, da bi vse čete v Sloveniji imele poenotena merila za nivo znanja IV. Zato letos lahko pričakujete težke izpite, ki pa ne bodo tako težki, če se boste udeleževali srečanj vodov in čete, kjer boste lahko utrdili svoja znanja. :-P Da to ne bo tak bavbav, si lahko prav ta merila preberete na strani veje IV. Ugotovili boste, da veliko tega že znate.
Po okusnem kosilu smo imeli nekaj časa za druženje in klepetanje. Nato je prišel čas za resno poslušanje. Predaval nam je psihoterapevt g. Bogdan Žorž. Odgovarjal je na naša vprašanja, nam poskušal osvetliti kak problem, s katerim se srečujemo pri vodenju naših skupin, in nam podal marsikateri nasvet, kako loviti.

Po dolgem sedenju nam je vsem godilo, da smo se odpravili na bližji ajdovski grič, kjer smo se odpravili na lov za pravimi ribami. S kratkimi nalogami smo si priborili mrežo, s katero smo lahko ulovili našo večerjo: okusne ribe, ki smo jih spekli v ognju.

Po večerji sva z Vzdržljivim gamsom turistično zapustila prizorišče in se odpravila nazaj proti Gorenjski. Kljub temu, da sva bila tisti dan med udeleženci stara mačka, sva se naučila marsikaj novega in preživela še en lep skavtski dan.

Sladkosneda lisica

KRIŽEV POT

V nedeljo, 17.3. 2013 smo skavti iz Breznice organizirali križev pot do Svetega Lovrenca. Udeležba je bila res izjemno velika (na vsakega udeleženca je prišel po en voditelj :)).
Pot smo pričeli pred osnovno šolo v Zabreznici. Lepo počasi, brez večjih naporov smo se odpravili proti cerkvici. Na vrhu smo si razdelili postaje za branje. Kmalu za tem je do vrha prišel tudi naš gospod župnik in nekaj staršev. Hitro smo začeli. Kljub snegu smo obred izvedli zunaj cerkvice. Ko smo dobili blagoslov, nato smo se še malo posladkali in krenili nazaj proti domu, v upanju, da se nas bo drugo leto zbralo malo več :).

Požrtvovalna pižmovka

IZDELAVA VOŠČILNIC ZA POSEBNE PRILOŽNOSTI

Voščilnice se potrebuje tako rekoč za vsak dan. Pri izdelavi pa ni potrebno toliko časa, vse se naredi zelo hitro.

Pripomočki: škarje, lepilo, flomastri, barvni papir, darilni trak, drugi lepi okraski.

Najprej vzameš barvni papir (barva je po želji). Iz njega izrežeš pravokotnik 20x30 cm. Ta pravokotnik prepogneš in del tvoje voščilnice je že narejen. Potem vzameš barvni papir druge barve ter iz njega izrežeš poljubno obliko (lahko tudi več), ki pa naj bo povezana z dogodkom, za katerega potrebuješ voščilnico. Tako na primer za veliko noč izrežeš pirh ter mu dodaš še kakšne črte. Če delaš voščilnico za rojstni dan, lahko iz papirja izrežeš torto ali pa darilo. Pri tem moraš uporabiti domišljijo. Potem ko imaš oblike že izrezane, jih z lepilom prilepi na prvi del voščilnice, pri tem pa pazi, da je voščilnica obrnjena prav. Tudi pri tem je zelo dobrodošla domišljija. Če na primer lepiš srce, lahko nalepiš samo polovico srca, za boljši učinek ;). S flomastrom lahko napišeš kakšno željo na sprednji del voščilnice. Če želiš, da bo tvoja voščilnica popolna, lahko z darilnim trakom narediš tudi kakšno pentljo in jo prilepiš na sprednji del voščilnice. Za notranjost poskrbi sam. Napišeš lahko kakšen lep verz ali pa običajno voščilo. Pa dobro izdelovanje ti želimo :).

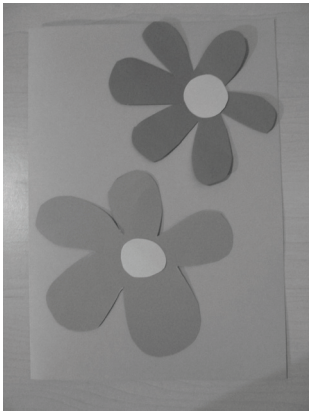

Svoje izdelke fotografiraj in jih pošlji na e-mail naslov polonatoman@gmail.com. Tistega, najbolj izvirnega čaka nagrada!

Zmagovalka in edina, ki je sodelovala v prejšnem natečaju je: Zgovorna cvergla. Iskreno ji čestitamo, nagrado pa ji bodo podelili voditelji na srečanju.

Prebrisano zabavna mravlja, Iznajdljiva mravlja, Radovedna pižmovka

KAKO ZAROČITI SKAVTINJO?

Preden pride čas za zaroko seveda najprej potrebuješ skavtinjo. Vemo, da je v Sloveniji okrog 4000 skavtov in glede na to, da je skavtinj kar nekaj, se kaj kmalu lahko najde tudi tista prava zate.

Nasveti za zaroko:

1. Najprej temeljito in resno premisli, če si pripravljen na ta korak, ki ti bo spremenil življenje, seveda v pozitivno smer. Pri tem ti lahko pomaga tudi molitev.

2. Nato se prepusti toku idej in bodi iznajdljiv kot zna biti prav vsak skavt. Ne pozabi, da je bil bi Bi-Pi pravi romantik, saj so njegovi izreki lahko tudi zelo uporabni.

Primeri: »Na pravi poti do sreče je tisti, ki jo deli z drugimi.«, »Vzemi

življenje kot igro in svet kot igrišče.«, »Glej daleč, in ko misliš, da že gledaš daleč, glej še dlje!«. Vendar pa ne pozabi, tvoji punci bo največ pomenilo dejstvo, da boš v zaroko dodal tudi kanček sebe.

3. Pred zaroko je pomembno, da ob skupnih obiskih trgovin z nakitom opazuješ ter si opazke shraniš globoko v svoje misli, da kasneje, ko pride dan in sam stopiš v zlatarno, izbereš tisto pravo, kar bo razveselilo tvojo punco.

4. Ni sicer nujno, vendar ti svetujem, da zaroko pripraviš v obliki presenečenja, saj je to nekaj najlepšega.

5. Ob pripravi zaroko misli tudi na to, kaj vse sta s tvojo punco že počela, kaj vse čudovitega že doživela, kajti ob razmišljanju o lepih trenutkih se ti porodijo najboljše ideje.

6. In še najpomembnejši del: zaroko pripravi iz ljubezni in na svoj način in verjemi, da na kakršenkoli način jo boš izvedel, bo to vedno najlepši trenutek zate in tvojo bodočo zaročenko. In ne oziraj se preveč na filme, ampak misli s svojo pametjo in skavtsko iznajdljivostjo.

Molitev zaročencev:
Gospod, blagoslovi najino pot, hvala, ker si naju poklical, da sva se po Tvoji volji našla; naj se po Tvoji milosti in dobroti pripravljava na prejem zakramenta svetega zakona. Spremljaj naju, vodi in podpiraj, naj se vedno bolj spoznavava, naj se ne prenehava pogovarjati med seboj in s Teboj, očiščuj najino ljubezen napuha, ran in sebičnosti. Naj rasteva v zaupanju, naj se vadiva v iskrenosti in ponižnosti, varuj čistost najinih src, da bova mogla v vsej svobodi drug drugemu reči: »Da, sprejmem te za vse življenje, z Božjo pomočjo hočem ljubiti tebe.«

Vzdržljivi gams

Voditelji zagnano berejo turistični vodnik o Munchnu:
E: Ta turistični vodnik ima pa cene še v markah.
A: Ja poglej koliko je že star.
E: Ja, od 2000. Samo, a nima Nemčija že dlje evro?
A: Gotovo je to pisal kakšen zabit Američan.

Moderni pogled v avli hostla:
za vsako mizo po eden iz vzhodne Azije (Kitajec, Japonec, Korejec ...) in vsak na svojem računalniku, ali tablici ali na telefonu. Le 8 Slovencev in 3 Francozi smo se igrali družabne igre.

O natakarju v piceriji: Tipičen makaronar!

Uporaba Trolebusa:
Voditelji gremo drugič na trolo v Slazburgu. Ker zapelje čez drug most, kot smo se peljali prvič, se ustrašimo in izstopimo na naslednji postaji.
Čez tri ure, ko se vračamo nazaj ...
B: "Joj, kakšni kekci smo mi. Tukaj je enosmerna ulica, zato smo pa šli čez drug most!"
Pa smo se malo sprehodili. :)

Zakaj skavt iz nopp takoj po srečanju pospravi rutko v žep. Zato, ker kadar je hodil z rutko po vasi proti domu je moral vsakega pozdravljati, ker so govorili, o ta je pa skavt.... :)
Pa je moral vsakič dajati slušalke iz ušeš in pozdravljati :)

Nopp načrtuje za svoj projekt.
Kaj nam še manjka?..?
Eden od skavtov.:
Hm... Ja kako se reče.. Inhalacijo ! :) (motivacija udeležencev)

Se še spomniš svoje najljubše risanke iz svojega otroštva? Se spominjaš trenutkov, ko si se zabaval z risanimi junaki? Mi smo obujali spomine z nekaterimi skavti. In katera risanka je, glede na odgovore v stegu najbolj priljubljena? Preberi in ugotovi ter poglej saj eno epizodo, da se nasmejiš in se vrneš v svoje otroštvo.

Spraševal: Vzdržljivi gams

- **Tom&Jerry** (Pametni volk)
- **Želodko Superca, Nodi** (Zaljubljena mravlja)
- **Tom&Jerry, Cofko Cof** (Iskrena Mravlja)
- **Medvedek Uhec** (Kača Kaja)
- **Kids next door!** (Ambiciozni medved)
- **Sailor Moon** (Akela)
- **Cofko Cof, Želodko Superca** (Iznajdljiva mravlja)
- **Tom&Jerry** (Domiselni svizec)
- **Tom&Jerry** (Igrivi rogač)
- **Trnovo Robidovje, Telebajski** (Razigrano zasanjana mravlja)

Reši sudoku:

9		1				5		
					7		9	
		2	4				8	3
	8	6		1				
	2						5	
				8		4	7	
3	7				9	6		
	1		5					
		4				3		5

SKRBNO PIŽMOVKO

V tokratni številki Plamenčka vam predstavljamo bivšo vodnico Žoln Skrbno pižmovko. Kdaj je postala skavtinja, kaj jo je najbolj navdušilo in še veliko več si lahko preberete v spodnjem intrevjuju.

Koliko časa si že pri skavtih in zakaj si se odločila za včlanitev?
Pri skavtih sem že od 3. razreda osnovne šole, se pravi že devet let. Spominjam se še dne, ko so nam prišli predstavit skavte v šolo. Ne vem kaj me je takrat tako navdušilo, vem pa, da mi je bila predstavitev zelo všeč in tako nekako sem postala skavtinja.

Kaj najprej pomisliš, ko ti nekdo reče: ''ležati pod zvezdicam''?
Ležati pod zvezdicami...mogoče se mi najprej pride na misel to, da mi ni treba čisto nič početi. Da sem svobodna, brez vseh preganjavic in da si končno lahko vzamem čas. Pomislim pa tudi na taborne noči, ko se skrivaj splaziš iz šotora k ognju in dejansko ležiš pod zvezami. :)

Kateri dogodek se ti je pri skavtih v najbolj vtisnil v spomin?
Najboljših dogodkov je toliko, da na njih sproti pozabljam, vendar če bi morala izbirati bi to bil tabor TZV in pa proge preživetja (IV izzivi). Mogoče je med temi dogodki tudi vodovi potepi (Vrhnika in Geršiči),

v glavnem tisti dogodki preživeti z ljudmi, ki mi veliko pomenijo.

Kako bi opredelila pravega skavta?
Pravi skavt bi mogel biti .... poln skavtskega duha, tak ki je vedno povsod zraven, vedno nasmejan, v glavnem nek pozitiven, zagnan človek z veliko energije, ki mu je nikoli ne zmanjka.

Kaj na skavtih najraje ješ?
Pošteno povedano ne vem. Na taborih in kje drugje (Jakec) bi bila to sigurno čokolada. :)

Katera veja ti je bila (ti je) najbolj všeč in zakaj?
Do sedaj bi rekla četa, saj je to obdobje, ko maš največ energije in mladosti v sebi in po eni strani tudi največ časa za skavte, saj potem čas kar hitro mineva. Vendar tudi noviciat ni slab, saj si med ljudmi katere poznaš že zelo dolgo. Za klan pa še ne vem.

S kakšno oceno bi se ocenila kot bivša vodnica Žoln?
Sama sebe bolj težko ocenim, bi me mogle Žolne, vendar menim, da mi je delo šlo kar dobro od rok gleda na to, da je težko animirati precej živahne in razposajene osebe. Upam pa, da so uživale in se imele fajn, vsaj jaz sem se.

Za vas sva spraševali Zgovorna cvergla in Iskrena mravlja.

PRIGODE KRAVICE milke
KRAVICA MILKA PRI VEČERNI MOLITVI:
...in, ljubi Bog, daj da bo Rim glavno mesto Španije...
...sicer bom dobila cvek pri testu iz zemljepisa. Amen.
ANA